

**Lahden ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveysalan laitos**

Aktivoivan vanhustyön ammatilliset erikoistumisopinnot

**Lahden ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveysalan laitos**

Hoitajankatu 3
15850 Lahti
Puh. (03) 828 19
Faksi (03) 828 2715

Koulutusjohtaja Erja Katajamäki

Opintotoimisto
Puh. (03) 828 2705

Opintosuunnittelija Leena Nietosvuori
Puh. (03) 828 2706

FYSIOTERAPIAN KOULUTUSOHJELMA

Johtava yliopettaja Tuula A. Kilpinen
Puh. (03) 828 2780

HOITOTYÖN KOULUTUSOHJELMA

Johtava yliopettaja Päivikki Lahtinen
Puh. (03) 828 2769

SOSIAALIALAN KOULUTUSOHJELMA

Johtava yliopettaja Liisa Rinkinen
Puh. (03) 828 2727

Aktivoivan vanhustyön ammatilliset erikoistumisopinnot (30 op)

Maailma, yhteiskunta ja työ ovat jatkuvassa muutoksessa. Muutos koskee myös sosiaali- ja terveysalaa, jonka keskeisenä tulevaisuuden haasteena on ikääntyvien suurten ikäluokkien arvokas hoito. Ikääntyneiden määrän lisääntyessä täytyy palveluiden määrän kasvaa huomattavasti. Samoin palveluiden laadun on muovauduttava väestön tarpeiden muutosten mukaan. Toisaalta piakkoin tapahtuva suurten ikäluokkien eläkkeelle siirtyminen luo tarvetta reservissä ja työelämässä olevien työntekijöiden uudelleen-, lisä- ja jatkokoulutukselle. Lisäksi teknologian kehitys, kansainvälistyminen, ikääntyneen väestön tarpeiden monimuotoisuus, uudet palveluinnovaatiot sekä uudenlainen palvelujen koordinointi luovat painetta erilaiselle osaamiselle sosiaali- ja terveysalalla sekä vanhustyölle sen osana. (Metsämuuronen 1998, 5.)

Vanhustyö on ollut aiemmin sosiaali- ja terveysalalla aluetta, jossa erityisosaamisen tarve on tunnustettu varsinkin myöhään. Nyt tilanne on selkeästi muuttunut. Muutos näkyy esimerkiksi tiedekorkeakoulussa käynnistyneessä vanhusten hoitotyön asiantuntijakoulutuksessa, ammattikorkeakoulujen erikoistumis- ja jatko-opintojen alkamisessa sekä erilaisissa täydennyskoulutuksissa.

Moniin tieteisiin perustuvassa vanhustyössä ollaan kiinnostuneita iäkkään ihmisen elämästä ja siitä miten hän ikääntymisestäään, terveydentilan muutoksistaan ja toimintakyvyn vajauksistaan huolimatta voisi elää mahdollisimman terveenä, toimintakykyisenä ja hyvinvoivana sekä kohdata rauhallisen ja kivuttoman kuoleman. Vanhustyöhön perustehtävänä on ikääntyneen henkilön hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen sekä tukeminen yksilön, perheen, yhteisön ja yhteiskunnan tasoilla.

Opinnot	OP	
08ORIENTAK05	Orientaatio aktivoivan vanhustyön ammatillisiin erikoistumisopintoihin	1,5
08VANHO5	Vanhuus ja hyvä elämä	6
0808VANKEH05	Vanhustyön kehittäminen ja johtaminen	7,5
08AKTMEN05	Aktivoivan vanhustyön menetelmät	7,5
08AKTERIO5	Aktivoivan vanhustyön ammatillisten erikoistumisopintojen erikoistumistyö	7,5
ERIKOISTUMISOPINNOT YHTEENSÄ		30

08ORIENTAK05 AKTIVOIVAN VANHUSTYÖN AMMATILLISIIN ERIKOISTUMISOPINTOIHIN 1,5 op

Lähtökohtana on oppimiskäsitysten ja -tyylien sekä ammatillisen osaamisen kehittymisen ja asiantuntijuuden kasvun jäsentäminen. Opintojaksossa perehdytään myös aktivoivan vanhustyön ammatillisten erikoistumisopintojen opetus- ja oppimismenetelmiin.

Tavoitteet ja sisältö

Opintojaksossa oppija

- perehtyy opetuksen ja oppimisen lähtökohtiin sekä oppimiskäsityksiin ja -menetelmiin (konstruktivistinen oppimiskäsitys, kokemuksellinen oppiminen, reflektio ajattelun välineenä ja dialogisuus)
- perehtyy oppimisprosessiin Aktivoivan vanhustyön ammatillisissa erikoistumisopinnoissa (HOPSista kehittämistehtävään).
- Konstruktivistis-kokemuksellinen oppimisenäkemys
- henkilökohtainen opiskelusuunnitelma.
- tiedonhaku ja tieteellisen kirjoittamisen perusteet
- kehittämistehtävä
- ryhmäytyminen.

Suoritustapa ja arviointi

Asiantuntijaluennot, pienryhmätyöskentely, henkilökohtaisen opiskelusuunnitelman laadinta. Opintojakson arviointi perustuu itsearviointiin ja tutorin kanssa käytyyn keskusteluun. Arviointi toteutuu hyväksyty/hylätty -asteikolla.

Opiskelumateriaali

Heikkilä, J. & Heikkilä, K. 2001. Dialogi, Avain innovatiivisuuteen. WSOY, Juva.

Helakorpi, S. 1997. Asiantuntijuutta oppimassa. WSOY, Juva.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2000. Tutki ja kirjoita. Kirjayhtymä, Helsinki.

Niikko, A. 2000. Portfolio oppimisen avartajana. Tammi, Helsinki.

Ojanen, S. 2001. Ohjauksesta oivallukseen, Ohjausteorian kehittäjä. Palmenia-kustannus, Saarijärven Offset Oy, Saarijärvi.

Sahlberg & Leppilampi 1998. Yksinään vai yhteisvoimin? Yhdessä oppimisen mahdollisuuksia etsimässä. Helsingin Yliopiston Vantaan täydennyskoulutuslaitos.

Tynjälä P. 2002. Oppiminen tiedon rakentamisena. Konstruktiivisen oppimiskäsityksen perusteita. Tammi, Helsinki. Ajankohtainen kirjallisuus ja tutkimukset

08VANH05 VANHUUS JA HYVÄ ELÄMÄ 6 op

Tässä opintojaksossa paneudutaan vanhenemisprosessiin ja sen eri ulottuvuuksiin. Lisäksi pohditaan vanhustyön filosofisia perusteita ja hyvän elämän mahdollistumista iäkkäänä.

Tavoitteet ja sisältö

Oppija

- vahvistaa eettistä herkkyyttään ja tietoisuuttaan sekä saa lisää ymmärrystä vanhustyön eettisten pulmatilanteiden pohdintaan
- pohtii miten hyvä elämä vanhuudessa mahdollistuu eri arvomaailmoissa
- pohtii kriittisesti vanhuskäsitystä ja syventää tietoisuuttaan sen merkityksestä
- perehtyy vanhenemisprosessiin yhteiskunnan, yhteisön, perheen ja yksilön tasolla
- syventää tietouttaan ikääntyneiden terveydestä ja sen tukemisesta sekä edistämisestä
- perehtyy ikääntyneiden asemaan sekä osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksiin yhteiskunnassa

Opintojaksolla käsiteltäviä teemoja ovat:

- vanhustyön arvoperusta ja vanhustyö eettisenä toimintana
- vanhuskäsitys
- ikääntyvien asema ja osallistumismahdollisuudet
- ikääntyminen, terveys ja hyvä elämä
- vanhenemisprosessit
- vanhuuden sairaudet
- vanhustyön haasteita (mm. dementia, masennus ja yksinäisyys).

Suoritustapa ja arviointi

Asiantuntijaluennot, oppimistehtävät ja seminaarityöskentely, lähiopetukseen osallistuminen ja pienryhmäryhmätyöskentely. Opintojakson arviointi perustuu itsearviointiin, vertaisarviointiin ja opettajalta saatuun palautteeseen. Arviointi toteutuu hyväksyty/hylätty-asteikolla.

Opiskelumateriaali

Eloniemi-Sulkava, U.2002. Supporting Community Care of Demented Patients. Kuopion yliopiston julkaisu D. Lääketiede 279, Kuopio.

Erkinjuntti, T. (toim.) 2001. Muistihäiriöt ja dementia. Duodecim, Helsinki.

Heikkinen, E & Rantanen, T. 2003. Gerontologia. Duodecim, Helsinki.

Heikkinen, E. & Marin, M.(toim.) 2002. Vanhuuden voimavarat. Tammi, Helsinki.

Heikkinen, E.& Tuomi, J. (toim.) 2000. Suomalainen elämäntilanne. Tammi, Vantaa.

Heikkinen, R-L. 1998. Iäkkäiden depressiomaisema. Tampere, Kirjayhtymä.

Hytinen, H. 1999. Gerontologisen hoitotyön tietoperusta. Hoitotyön arvio gerontologisessa hoitotyössä tarpeellisesta tietoperustasta lähitulevaisuudessa. Oulun yliopisto, hoitotieteen ja terveystieteiden laitos. D 531. Oulu University Press. Oulu.

Kivelä, S-L. 2003. Vanhusten lääkehoito. Tammi. Helsinki.

Sankari, A. & Jyrämä, J. (toim.) 2001. Lapsuudesta vanhuuteen – iän sosiologiaa. Vastapaino, Tampere.

Stuart- Hamilton, I. 1996. Vanhenemisen psykologia. Kustannusosakeyhtiö Puijo, Kuopio.

Sonkin, L., Petäkoski-Hult, T., Rönkä, K. & Södergård, H. 1999. Seniori 2000. Ikääntyvä Suomi uudelle vuosikymmenelle. Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitra (Sitra 233), Helsinki.

Tilvis, R., Hervonen, A., Jäntti, P., Lehtonen, A. & Sulkava, R.(toim.) 2001. Geriatria. Duodecim, Helsinki.

Stokes & Goudie. 1999. Working with Dementia. Wislow Press Ltd. United Kingdom.

Takkinen, S. 2000. Meaning in life and its relation to functioning in old age. Studies on education psychology and social research 167. Jyväskylän yliopisto, Jyväskylä.

Toikkanen, T. 1994. Vanheneminen ja hyvä vanhuus. Lahtelaisten, 75 - 79 -vuotiaiden kokemuksia vanhenemisestä, hyvästä vanhuudesta, elämän tarkoituksesta ja kuolemasta. Tampereen yliopisto, Hoitotieteen laitos, Tampere.

Ajankohtaiset artikkelit ja tutkimukset

08VANKEH05 VANHUSTYÖN KEHITTÄMINEN JA JOHTAMINEN 7,5 op

Vanhustyön kehittämisen tarve on tunnistettu monissa työyhteisöissä. Kehittämistyöhön on monia mahdollisuuksia ja välineitä. Kehittämistoiminnalla on vaikuttavuutta, kun työyhteisöllä on halu yhdessä tavoitella päämääräksi asetettua muutosta.

Tavoitteet ja sisältö

Oppija

- syventää tietojaan vanhuspolitiikasta.
- saa valmiuksia johtamis- ja kehittämistehtäviin sosiaali- ja terveysalan muuttuvissa toimintaympäristöissä
- perehtyy henkilöstövoimavarojen johtamiseen ja ohjaukseen
- kehittää valmiuttaan itsensä johtamiseen.
- perehtyy vanhustyössä käytettäviin tuloksellisuuden mittaustapoihin.

Opintojaksolla käsiteltäviä teemoja ovat:

- vanhuspolitiikka
- henkilöstön voimavarat
- vanhustyön tuloksellisuuden arviointi
- muutokseen johtaminen
- itsensä johtaminen ja portfolio vanhustyössä

Suoritustapa ja arviointi

Asiantuntijaluennot, oppimistehtävät ja seminaarityöskentely, lähiopetukseen osallistuminen, pienryhmäryhmätyöskentely ja portfolio työskentely. Arviointi perustuu itsearviointiin, vertaisarviointiin ja opettajan antamaan palautteeseen. Arviointi toteutuu hyväksyty/hylätty-asteikolla.

Opiskelijamateriaali

- Aaltonen, T. & Junkkari, L. 1999. Yrityksen arvot ja etiikka. WSOY, Juva.
- Peiponen, A. 2003. Hoitotyön vuosikirja 2004. Hoitotyön johtaminen ja työhyvinvointi. Hygieia-sarja. Tammi, Helsinki.
- Kauppinen, T. (et al.) 2001. Työ ja terveys Suomessa v. 2000. Työterveyslaitos, Helsinki.
- Lumijärvi, I. 1999. Tasapainotetun mittariston malli ja kunta-alan tuloksellisuusprojekti. Työturvallisuuskeskus, Kuntaryhmä.
- Lumijärvi, I. 2002. Henkilöstövoimavarojen aikaansaannoskyky-osion tutkiminen ja arviointi julkisella sektorilla. Teoksessa: Henkilöstövoimavarojen analysointi, seuranta ja kehittäminen. Asiantuntijat kertovat. Kunta-alan tuloksellisuusraportti. Työturvallisuuskeskus. Kunta-ryhmä.
- Maunula, R. 1997. Esimiehenä asiantuntijayhteisössä ja –tiimissä - Esimiehenä asiantuntijayhteisössä. Otava, Helsinki.
- Miettinen, S. (et al.) 2000. Itsensä johtaminen sosiaali- ja terveysalalla. WSOY, Porvoo.
- Mäkisalo, M. 1999. Me teemme sen, Hoitotyöntekijä oman työnsä tutkijana ja kehittäjänä. Tammer-Paino Oy, Tampere.
- Peltoniemi, P. (et al.) 1999. 10 vuotta tyky -toimintaa, Työkykyä ylläpitävä toimintaa uudistuu, Seminaariraportti Turku 3.-4-12-1998. Sosiaali- ja terveysministeriö, Työterveyslaitos, Kansaneläkelaitos, Helsinki.
- Pirnes, U. 1994. Kehittyvät tiimit, Organisaatioiden rakennemuutokseen liittyvä tiimien ja tiimien johtamisen kehitysprosessi. Aavaranta, Oitmäki.
- Riikonen E., Makkonen M. & Vilkkumaa I. 2002. Hullun työn tauti, Lukemisto tulevan työhyvinvointikeskustelun pohjaksi. Vastapaino, Jyväskylä.
- Simoila, R., Kangas, R. & Ranta, J. 1999 (toim.). Hoitotyötä johtamaan. Kirjayhtymä Oy, Helsinki.
- Ajankohtaiset artikkelit ja tutkimukset.

08AKTIMEN05 AKTIVOIVAT VANHUSTYÖMENETELMÄT 7,5 op

Aktivoivilla vanhustyön menetelmillä viitataan työtapoihin, jotka mahdollistavat iäkkäiden vaikutusmahdollisuudet omaan asemaansa yhteiskunnassa sekä osallisuuden palvelujen ja vanhustyön kehittämiseen. Voimavaralähtöisyys on huomion suuntaamista ihmisen omiin voimiin, pätevyyteen ja osaamiseen. Voimavaralähtöinen vanhustyö perustuu laaja-alaiseen ikääntyneen elämäntilanteen tunnistamiseen, voimavarojen ja itsetunnon tukemiseen sekä elämäntilanteen liittämiseen ympäröivään yhteisöön ja yhteiskuntaan.

ASIAKAS- JA VOIMAVARALÄHTÖISET TYÖMENETELMÄT VANHUSTYÖSSÄ SEKÄ KUNTOUTTAVA TYÖOTE 4,5 op (kaikille yhteinen)

Tavoitteet ja sisältö

Oppija

- perehtyy erilaisiin toimintakyvyn ja lähiympäristön arvioinnin apuvälineisiin ja analysoi niitä kriittisesti
- paneutuu asiakas- ja voimavaralähtöisen kuntoutuksen toteuttamismuotoihin ja mahdollisuuksiin
- kehittää omaa kuntouttavaa työtetään vanhustyössä ja löytää uusia ideoita työhönsä
- kehittyy ikääntyvän asiakkaan terveyden tukemisessa ja edistämisessä
- kehittyy iäkkään ihmisen läheisten kanssa tehtävässä yhteistyössä
- ymmärtää yhteisön jäsenyyden merkityksen iäkkään henkilön terveydelle ja hyvälle ololle
- kehittää omaa luovuuttaan, rohkeuttaan ja oman persoonan käyttöä vanhustyössä.

Opintojaksolla käsiteltävät teemat ovat:

- vanhuksen terveyden ja toimintakyvyn arvioinnin käytännöt ja menetelmät
- ammatillisen yhteistyösuhteen elementit vanhustyössä ja niiden reflektiivinen tarkastelu
- asiakas- ja voimavaralähtöinen työote vanhustyössä
- kuntouttava työote vanhustyössä
- mielen voimavarat vanhetessa ja psyykkisen toimintakyvyn tukeminen
- iäkkään henkilön sosiaaliset verkostot, yhteisö ja niiden tukeminen
- toiminnalliset, ilmaisulliset ja luovat työmenetelmät vanhustyössä (liikunta, tanssi, kuvallinen ilmaisu, lukupiiri, musiikki, muistelu, opiskelu).

Suoritustapa ja arviointi

Asiantuntijaluennot, oppimistehtävät ja seminaarityöskentely, lähiopetukseen osallistuminen, pienryhmyöskentely, opintokäynnit. Arviointi perustuu itsearviointiin, vertaisarviointiin ja opettajan antamaan palautteeseen. Arviointi toteutuu hyväksyty / hylätty -asteikolla.

Opiskelumateriaali

Backman, A. 2001. Kotona asuvien ikääntyneiden itsestä huolenpito. Hoitotieteen ja terveyshallinnon laitos. Oulun yliopisto ja Oulun yliopistollinen sairaala, Oulu.

Era, P. (toim.) 1997. Ikääntyminen ja liikunta. LIKES, Jyväskylä.

Etzell S. 1998. Perheen ja yhteisön terveyttä edistävä hoitotyö. Kirjayhtymä Oy, Helsinki.

Heikkinen, E. & Marin, M. (toim.) 2002. Vanhuuden voimavarat. Tammi Oy, Helsinki.

Heimonen, S. & Voutilainen, P. (toim.) 1998. Kuntouttava työote dementoituvien hoitotyössä. Kirjayhtymä Oy, Helsinki.

Hirvensalo, M. 2002. Liikuntaharrastus iäkkäänä - yhteys kuolleisuuteen ja avuntarpeeseen sekä terveydenhuolto liikunnan edistäjänä. Studies in Sport, Physical Education and Health 87. Jyväskylän yliopisto, Jyväskylä.

Kettunen, T. 2001. Neuvontakeskustelu. Tutkimus potilaan osallistumisesta ja tukemisesta sairaalan terveysneuvonnassa. Studies in Sport, Physical Education and Health. Jyväskylän yliopisto, Jyväskylä.

Levon B-V. 1999. Ikäihmisen arkiympäristö. Asuntohallitus tutkimus- ja suunnitteluosasto. Asuntotutkimuksia 6. Helsinki.

Munnukka, T. & Aalto, P. (toim.) 2002. Minun hoitajani - Näkökulmia omahoitajuuteen. Tammi, Helsinki.

Mäkelä, A., Ruokonen, T. & Tuomikoski, M. 2001. Hoitosuhdetyöskentely. Tammi, Helsinki.

Parviainen T. & Pelkonen M. (Toim.) 1997. Yhteisöllisyys – avain parempaan terveyteen: työvälaineitä hoitotyöhön. Stakes, Helsinki.

Pietilä, A-M., Hakulinen, T., Hirvonen, E., Koponen, P., Salminen, E-M. ja Sirola, K. (toim.) 2002. Terveyden edistäminen - uudistuvat työmenetelmät. WSOY, Helsinki.

Routasalo, P. & Lauri, S. 2001. Iäkkään henkilön kuntoutumista edistävä hoitotyön malli. Gerontologia 3/ 2001, 207-216.

Saarenheimo M. 1997. Jos etsit kadonnutta aikaa: vanhuus ja oman elämän muisteleminen. Tampereen yliopisto, Psykologian laitos, Tampere.

Siitonen, J. 1999. Voimaantumisteorian perusteiden hahmottelua. Acta Universitatis Ouluensis. Scientiae rorum socialicum. E 37. Oulun opettajakoulutuslaitos. Oulu University Press, Oulu.

Sonkin L., Petäkoski-Hult T. , Rönkä K. & Södergord H. 1999. Seniori 2000. Ikääntyvä Suomi uudelle vuosituhatvuhannelle. Sitra 233, Helsinki.

Suominen et al. 2001. Ikääntyneiden liikunta, terveys ja toimintakyky. VK-Kustannus, Lahti.

HENKISTEN JA HENGELLISTEN KYSYMYSTEN KOHTAAMINEN VANHUSTYÖSSÄ 3 op (vaihtoehtoinen)

Vanhustyössä korostetaan kokonaisvaltaista huolenpitoa potilaasta, asiakkaasta ja hänen perheestään. Ihmisen kokonaisvaltaiseen olemiseen kuuluvat myös henkiset ja hengelliset ulottuvuudet. Henkisyys ja hengellisyys erilaisine aktiviteetteineen ovat usealle ikääntyneelle tärkeä osa arkipäivää sekä elämänvoimaa ja -tarkoitusta lisääviä elementtejä. Asiakkaan ikääntyessä tai pitkään/vakavasti sairastaessa, ovat kuoleman ja inhimillisen kärsimyksen kysymykset väistämättömiä ja ne aktivoivat usein erityisellä tavalla henkiset ja hengelliset pohdinnat. Vanhustyöhön sisältyvä henkinen ja hengellinen tukeminen toteutuu ikääntyneen omaa vakaumusta kunnioittaen eri tavoilla kuten esimerkiksi käyttäen kuuntelua, läsnäoloa, toivon ylläpitämistä, ääneen rukoilemista ja raamatun lukemista.

Tavoitteet ja sisältö

Oppija

- ymmärtää henkisyyden ja hengellisyyden merkityksen persoonallisen eheyden turvaajana vanhuudessa
- kykenee tunnistamaan sekä ymmärtämään ikääntyvän ja hänen omaisten henkisiä ja hengellisiä tarpeita
- perehtyy käytäntöihin ja välineisiin henkisiin ja hengellisiin tarpeisiin vastaamiseksi.

Opintojaksolla käsiteltävät teemat:

- vanhuus henkisenä ja hengellisenä kehitysvaiheena sekä minän eheys

- henkiset ja hengelliset tarpeet
- henkisyys ja hengellisyys ikääntyneen arkipäivän voimavarana ja elämän merkityksenantajana
- elämän, kuoleman ja kärsimyksen tarkoitus ja siihen liittyvät surun, syyllisyyden ja luopumisen kysymykset
- toivo elämässä ja kuolemassa
- henkinen ja hengellinen hoito ja tukeminen (ikäntyvä ja omaiset)
- saattohoito sekä henkisyys ja hengellisyys saattohoidossa.

Suoritustapa ja arviointi

Asiantuntijaluennot, oppimistehtävät ja seminaarityöskentely, lähiopetukseen osallistuminen, pienryhmätyöskentely. Arviointi perustuu itsearviointiin, vertaisarviointiin ja opettajan antamaan palautteeseen. Arviointi toteutuu hyväksyty/hylätty -asteikolla.

Opiskelumateriaali

Aalto, K., Kolehmainen, R., Virtaniemi, M-P. & Ylikarjula, S. (toim.) Vanhuus. Sielunhoidon vuosikirja 11. 1999. Kirkon sairaalasielunhoidon keskus, Kirkon perheasiain keskus, Kirkon koulutuskeskus.

Kylmä, J. 1998. Toivon dynamiikka yli 70 –vuotiaiden kotona asuvien vanhusten kuvaamana. Hoitotiede 2/ 1998, vol. 19, 63-75.

Wikström, O. 1995. Häikäisevä Pimeys. Näkökulmia hengelliseen ohjaukseen. Kirjaneliö. Helsinki.

Valopaasi, M. 1996 (toim.). Uskonnollisuus hoitotyön arjessa, Näkökulmia hengelliseen hyvinvointiin ja pahoinvointiin. Kirjayhtymä.

Ajankohtaiset artikkelit ja tutkimukset

HENKILÖKOHTAISEN OPISKELUSUUNNITELMAN MUKAISET OMAT OPINNOT 3 op (vaihtoehtoinen)

Nämä opinnot voi valita esimerkiksi Lahden ammattikorkeakoulun muusta tarjonnasta tai suorittaa työharjoitteluna erilaisessa ympäristössä kuin oma työ.

6.5 08AKTIERI05 AKTIVOIVAN VANHUSTYÖN AMMATILLISTEN ERIKOISTUMISOPINTOJEN ERIKOISTUMISTYÖ 7,5 op

Erikoistumistyön lähtökohtana ovat oppijan työssään kohtaamat vanhustyön kysymykset sekä kehittämistarpeet, joita analysoidaan ja jäsennetään sekä pyritään muodostamaan näihin uusia työkäytäntöjä. Erikoistumistyö etenee vaihteittain koko *Aktivoivan vanhustyön ammatillisten erikoistumisopintojen* ajan.

Tavoitteet ja sisältö

Tavoitteena on vahvistaa oppijan taitoja vanhustyön analysoinnissa, arvioinnissa ja kehittämisessä sekä oman työn dokumentoinnissa raportiksi ja mahdollisesti artikkeliksi.

Suoritustapa ja arviointi

Ohjattu itsenäinen työskentely, aktiivinen seminaarityöskentely, kehittämishankkeen raportointi.

Oppija perehtyy vanhustyön yhteisöön ja arvioi sen kehittämistarpeita oman kiinnostuksensa mukaan. Opiskelija nostaa esiin oppimistehtävien kautta kysymyksiä, joista hän laajentaa ja syventää tietämystään perehtymällä kirjallisuuteen ja tutkimukseen sekä havainnoiden ja pohtien valitsemansa kysymyksen ilmenemistä omassa työssään. Työ voi olla joko kehittämisprojektiluontoinen tai tutkielma. Tehtävä etenee opintojaksoittain esimerkiksi siten, että ensimmäisessä jaksossa opiskelija valitsee aiheen, toisessa jaksossa hän pohtii valitsemansa aiheen arvoperustaa, kolmannella jaksolla hän suunnittelee tehtävän ja neljännellä jaksolla hän paneutuu valitsemansa aiheen teoriaan.

Tämän viidennen opintojakson 5 ov käytetään erikoistumistyön käynnistämiseen ja toteuttamiseen työpisteessä, väli- tai loppuraportin kirjoittamiseen sekä työn esittämiseen seminaari-istunnoissa. Tarpeen mukaan pidetään myös luentoja projektityöskentelystä, kartoitusmenetelmistä, raportin kirjoittamisesta, näyttöön perustuvasta hoitotyöstä ja luotettavan tiedon hyödyntämisestä.

Opiskelumateriaali

Aaltola, J. & Valli, R. 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin I, Metodien valinta ja aineistonkeruu. virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Gummerus, Jyväskylä.

Aaltola, J. & Valli, R. 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin II, Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. Gummerus, Jyväskylä.

Engeström, Y. 1995. Kehittävä työntutkimus, Perusteita, tuloksia ja haasteita. Hallinnon kehittämiskeskus, painatuskeskus, Helsinki.

Heikkinen, H., Huttunen, R. & Moilanen, P. (toim.)1999.Siinä tutkija missä tekijä, Toimintatutkimuksen perusteita ja näköaloja. Atena, Jyväskylä.

Hirsijärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2000.Tutki ja kirjoita, Kirjayhtymä Oy, Helsinki.

Kuula, A. 2000. Toimintatutkimus, Kenttätyötä ja muutospyrkimyksiä. Vastapaino, Tampere.

Robson, C. 2001. Käytännön arvioinnin perusteet. Opas evaluaation tekijöille ja tilaajille. Tammi, Helsinki.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Tammi, Helsinki.

Ajankohtaiset artikkelit ja tutkimukset.